

ROZSUDEK

(rozsudek byl napaden odvoláním a byl rozhodnutím odvolacího soudu změněn dne 10.8.2004 - viz [judikát 59b](#))

Městský soud v Praze rozhodl dne 7.7.2003 v právní věci žalobce Č. P. proti žalovanému: 1. J. H. a žalovanému 2. CZ.NIC na ochranu obchodní firmy a ochranných známek s návrhem na nařízení předběžného opatření takto:

- I. Žalovaný č. 1 je povinen zdržet se jakékoli manipulace s doménou druhého stupně "x+y+z", registrovanou pod doménou nejvyššího stupně "cz.", zaplatit žalobci částku Kč 100.000,- a na náklady řízení k rukám právního zástupce částku Kč 36.500,-, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný č. 2 je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku provést změnu registrace subjektu držitele (IDADM) k internetové doméně druhého stupně "x+y+z" pod internetovou doménou nejvyššího stupně ".cz" v příslušném rejstříku internetových domén takovým způsobem, aby žalobce byl v téže lhůtě zapsán jako subjekt držitele (IDADM) k doméně "x+y+z" namísto žalovaného č. 1, a to na své náklady, a umožnit tak žalobci nakládat s touto doménou ode dne provedení změny způsobem, který dovoluje platný právní řád.
- III. Ohledně požadavku na zaplacení Kč 100.000,- se žaloba vůči žalovanému č. 1 zamítá.
- IV. Ohledně požadavků, aby žalovaný č. 2 zaplatil žalobci částku Kč 100.000,- a aby žalovaný uveřejnil na úvodní stránce webové adresy www.nic.cz způsobem specifikovaným v žalobním petitu omluvu, rovněž specifikovanou v žalobním petitu, a tuto ponechal na tomto místě po dobu 30 dnů, se žaloba zamítá.
- V. Žalovanému č. 2 se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- VI. Žalobce je povinen zaplatit státu Česká republika na účet Městského soudu v Praze soudní poplatek ve výši Kč 15.000,- do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalobce se domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému č. 1 zdržet se jakékoli manipulace s doménou druhého stupně "x+y+z", registrovanou pod doménou nejvyššího stupně "cz.", poskytnout žalobci přiměřené zadostiučnění ve výši Kč 200.000,- a nahradit mu náklady řízení, žalovanému č. 2 pak povinnost provést do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku změnu registrace subjektu držitele (IDADM) k internetové doméně druhého stupně "x+y+z" pod internetovou doménou nejvyššího stupně "cz.". V příslušném rejstříku internetových domén takovým způsobem, aby žalobce byl v téže lhůtě zapsán jako subjekt držitele (IDADM) k doméně "x+y+z.cz" namísto žalovaného č. 1, a to na své náklady, a umožnit tak žalobci nakládat s touto doménou ode dne provedení změny způsobem, který mu dovoluje platný právní řád, poskytnout žalobci přiměřené zadostiučnění ve výši Kč 100.000,-, uveřejnit na svůj náklad na úvodní stránce webové adresy <http://www.nic.cz> omluvu tohoto znění při standardní velikosti písma 13 s výrazně barevným odlišením od ostatního textu.

OMLUVA Č.P., a.s.

"CZ.NIC, z.s.p.o. se sídlem Lužná 591, Praha 6, IČ 67985726 se OMLOUVÁ obchodní společnosti Č. P., a.s., za to, že díky svému pochybení a nedůslednému postupu zaregistroval jako oprávněnou osobu ve vztahu k doméně "x+y+z.cz" jinou osobu. Sdružení CZ.NIC se též

omlouvá za náklady a čas, který musela tato obchodní společnost vynaložit na ochranu svých práv", s tím, že text této omluvy je žalovaný č. 2 povinen ponechat na tomto místě po dobu 30 kalendářních dnů ode dne uveřejnění, a nahradit žalobci náklady řízení.

Žalobce, uvedl, že je právnickou osobou, zapsanou v obchodním rejstříku s hlavním předmětem podnikání pojišťovací služby, žalovaný č. 1 je fyzickou osobou, žalovaný č. 2 je zájmovým sdružením 17 právnických osob, registrovaným u Obvodního úřadu Praha 6, a hlavním předmětem jeho činnosti je nezisková národní správa internetové domény nejvyššího stupně "cz.". Žalobce je majitelem několika ochranných známek, např. ochranné známky kombinované č. 123456, zapsané k 31.12.1992 se znakem žalobce a textem "X+Y+Z", nebo ochranné známky kombinované č. 234567, rovněž se znakem žalobce a tímtéž textem v jiné velikosti. Tato známka byla 12.6.1995 Úřadem průmyslového vlastnictví prohlášena za proslulou. Dále je žalobce majitelem slovní ochranné známky X+Y+Z a.s. č. 345678. Proslulá ochranná známka (nyní všeobecně známá) žalobce je také zaregistrována u Světové organizace intelektuálního vlastnictví v Ženevě. Označení X+Y+Z je zároveň firmou žalobce.

Žalobce dále uvedl, že žalovaný č. 1 zaregistroval u žalovaného č. 2 nepochybně se spekulativním záměrem doménu druhého stupně "x+y+z" pod doménou nejvyššího stupně "cz.". Ve prospěch žalovaného č. 1 byla zmíněná doména zaregistrována k 1.1.2000. Žalovaný č. 1, ačkoli sám doménu nehodlá užívat potud, že by si zřídil pod tímto označením vlastní webovou stránku, a musel si být při její registraci dobře vědom toho, že uvedené označení je firmou žalobce, doménu na žalobce nemínil převést za podmínek, za kterých ji sám získal, ale v dopise ze dne 10.4.2000 žalobci nabídl "převod vlastnických práv" k této doméně za "symbolický poplatek" ve výši Kč 100.000,- s čímž žalobce samozřejmě nesouhlasil. Nicméně v důsledku jednání žalovaného č. 1, které je v evidentním rozporu s dobrými mravy i obchodními zvyklostmi, je žalobce v situaci, kdy je mu znemožněno, aby označení, shodné se svou firmou i ochrannými známkami svobodně a nerušeně užíval pro prezentaci na internetu. Žalobce sice své služby na internetu nabízí, nikoli však pod označením, které by bylo lze očekávat, a proto mu tímto vzniká újma, neboť pokud běžný návštěvník internetu napíše www.x+y+z.cz, nedostane se na webové stránky žalobce, což může vést k tomu, že potenciální klienti ztratí zájem o informace žalobce, event. o elektronickou komunikaci s ním. Jednání žalovaného č. 1 je podle žalobce ryze spekulativní a žalovaný č. 1 jedná s cílem získat finanční prospěch, který by jinak nezískal. Pokud jde o žalovaného č. 2, má žalobce za to, že tento žalovaný neprovozuje své služby takovým způsobem, aby dostatečně ochránil oprávněné osoby před spekulativními kroky třetích osob. Žalovaný č. 2 svým chováním vynucuje nepřiměřené podmínky ve smlouvách s jinými účastníky, bez jakékoli kontroly registruje libovolně přihlašovaná doménová jména, a dovádí tak pravidlo "first come, first serve" až do samé krajnosti, bez ohledu na jiné, právem chráněné statky, mechanismus řešení případných konfliktů, navržený a vynucovaný žalovaným č. 2, je svou povahou diskriminující a nezaručuje dostatek právní jistoty pro subjekty, uzavírající smlouvy s žalovaným č. 2. Nespokojené subjekty i z řad třetích osob se mohou obrátit na blíže neurčené nezávislé odborníky, kteří vyjádří své stanovisko, které však žalovaný č. 2 může, ale nemusí akceptovat dle svého uvážení, žalovaný č. 2 je v případě porušení jím stanovených pravidel žadatelem o registraci domény, nebo při nezaplacení poplatku "oprávněn" podle svého uvážení zrušit nebo pozastavit s okamžitou účinností registraci příslušného doménového jména, a v neposlední řadě nakládá s Českým internetem - doménou nejvyššího stupně "cz." způsobem, který budí dojem, že jde o jeho výlučný majetek.

Žalovaný č. 1 se k žalobě nevyjádřil, a k žádnému z nařízených ústních jednání se nedostavil, svou neúčast také nijak neomluvil. Soud proto věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.

Žalovaný č. 2 ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a uvedl, že v rámci své činnosti - správa domény nejvyšší úrovně (top level domain) CZ - především vede registr doménových jmen druhé úrovně, nacházejících se v rámci domény CZ. Postavení žalovaného č. 2 je přirozeně monopolní, neboť z požadavku jedinečnosti doménového jména druhé úrovně v rámci jedné domény nejvyšší úrovně vyplývá, že správa registru doménových jmen musí být centralizována tak, aby nedocházelo k duplicitám. Žalovaný č. 2 přitom doménová jména druhé úrovně nepřiděluje, zájemci si je vytváří sami z předem dané množiny povolených znaků. Okamžikem registrace doménového jména takto vytvořeného pak žalovaný č. 2 pouze garantuje, že na dotaz sdělí technické informace, týkající se dotazované domény druhého stupně. Z požadavku jedinečnosti doménového jména vyplývá základní podmínka registrace, kdy nelze zaregistrovat doménové jméno shodného znění, jaké má již jiné registrované doménové jméno. Žalovaný č. 2 při registraci doménových jmen druhé úrovně nijak nekontroluje, a ani k tomu není oprávněn, zda registrovaná doménová jména neporušují práva třetích osob. Taková práva mohou být velmi různorodá, a nelze spravedlivě požadovat po žalovaném č. 2, aby při počtu registrovaných doménových jmen (cca 190.000) každé registrované doménové jméno kontroloval z toho hlediska, zda taková práva porušuje nebo ne. Kolize mezi doménovým jménem a právy třetích osob může nastat u celé řady práv. Povinnost zajistit, aby zaregistrovaná doménová jména neporušovala práva třetích osob, mají žadatele o registraci doménových jmen, a tuto povinnost na sebe převzali uzavřením smlouvy s žalovaným č. 2. Žalovaný č. 2 vystupuje pouze v roli technického garanta registrace, nelze jej činit odpovědným za to, že žadatel o registraci doménového jména porušuje práva třetích osob. Na tom nic nemění ani fakt, že některé případy porušení práv třetích osob registrací doménového jména jsou zcela zjevné, neboť k dispozici není žádné kritérium, které by spolehlivě určilo, kdy se porušení takového práva stává zjevným. K tvrzení žalobce, že žalovaný č. 2 neprovozuje své služby takovým způsobem, který by dostatečně chránil všechny oprávněné osoby před spekulativními kroky třetích osob, žalovaný č. 2 uvedl, že z principu, že desítky tisíc osob uzavírají smlouvu s jediným subjektem, vyplývá potřeba standardizovaného znění smluvních dokumentů, které umožní efektivní správu smluvních vztahů ze strany žalovaného č. 2. Krom toho podmínky žalovaného č. 2 odpovídají běžným podmínkám obdobných subjektů v zahraničí (např. DENIC, správce domény "de." v SRN). Není také obvyklé, aby subjekty, zabývající se registrací doménových jmen v jiných doménách nejvyšší úrovně měly povinnost zkoumat z právního a obsahového hlediska slučitelnost registrace doménového jména s existujícími právy k ochranným známkám a podobným institutům, event. s předpisy soutěžního práva. I zahraniční soudy docházejí k závěrům, že tuto povinnost má primárně žadatel o registraci domény. Konečně poukázal žalovaný č. 2 na skutečnost, že žalobce ani netvrdí porušení práva ze strany žalovaného č. 2, které by zakládalo nárok žalobce na přiměřené zadostiučinění ať již v peněžité nebo v nepeněžité formě. Žalovaný č. 2 nepochybně neporušil zákon o ochraně hospodářské soutěže, ani se nedopustil žádného nekalosoutěžního jednání, a k porušení práv žalobce k ochranným známkám a firmě právnické osoby pak nedošlo jednáním žalovaného č. 2, ale nejvýše jednáním žalovaného č. 1. Proto považuje žalovaný č. 2 požadavky žalobce na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za neoprávněné.

Z výpisu z obchodního rejstříku žalobce soud zjistil, že žalobce byl jako akciová společnost do rejstříku zapsán k 1.5.1992 s předměty podnikání, uvedenými ve výpisu, kde na prvním místě je uvedena pojišťovací činnost.

Z údaje v internetu ohledně historie žalobce, resp. jeho právního předchůdce soud zjistil, že činnost Č. P. se odvíjí od roku 1827, kdy byla v Praze založena P. č. v. p.

Ze sdělení Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 24.4.2001 soud zjistil, že jeho obsahem je sdělení Úřadu o zápisu ochranné známky X+Y+Z a.s. do rejstříku ochranných známek pod č. zápisu 345678.

Z osvědčení bývalého Federálního úřadu pro vynálezy ze dne 31.12.1992 soud zjistil, že jeho obsahem je osvědčení o zápisu ochranné známky kombinované se znakem X+Y+Z a označením X+Y+Z pod č. 123456.

Z osvědčení Úřadu průmyslového vlastnictví o zápisu ochranných známek kombinovaných č. 234567 (prohlášena za proslulou), č. 456789, č. 567890 a č. 678901 soud zjistil, že tyto ochranné známky jsou zapsány pro žalobce, ochranná známka č. 234567 je zapsána mezinárodně a byla prohlášena za proslulou dne 12.6.1995.

Z právních vět z rozhodnutí Vrchního soudu v Praze a nálezu Ústavního soudu soud zjistil, že zmíněné právní věty pocházejí z rozhodnutí Vrchního soudu v Praze spis. zn. 3 Cmo 253/97, 3 Cmo 397/95, 3 Cmo 1446/94, 3 Cmo 813/93, 3 Cmo 328/94 a z nálezu Ústavního soudu ČR III. ÚS 31/97.

Z výpisu z rejstříku domén ohledně domény "x+y+z.cz", "t+u+v.cz", z údajů o vlastnících domén a o plátcích, a ze zobrazení internetové stránky x+y+z.cz soud zjistil, že majitelem domény "x+y+z.cz" je žalovaný č. 1 od 1.1.2000, registrační a udržovací poplatek byl žalovaným č. 1 uhrazen. Majitelem domény "t+u+v.cz" je žalobce, doména byla zaregistrována 12.10.1999. Na stránce www.x+y+z.cz je pouze nabídka na služby WebHostingu při zahájení provozu WWW služeb.

Z dopisu žalobce žalovanému č. 1 ze dne 27.3.2000 se žádostí o zrušení registrace doménového jména x+y+z.cz soud zjistil, že jeho obsahem je sdělení žalobce, že žalovaný č. 1 registrací domény x+y+z.cz porušil právo k firmě žalobce i jeho práva z ochranných známek, a žádost o smírné vyřešení projednáním, jehož výsledkem by bylo zrušení registrace výše uvedené domény.

Z odpovědi žalovaného č. 1 ze dne 10.4.2000 soud zjistil, že jejím obsahem je nabídka žalovaného č. 1 na řešení sporu převodem vlastnických práv k uvedené doméně za symbolický poplatek Kč 100.000,-.

Z dopisu žalobce žalovanému č. 1 ze dne 11.5.2000 soud zjistil, že jeho obsahem je stanovisko k nabídce žalovaného č. 1 v tom smyslu, že žalobce stanovil žalovanému č. 1 lhůtu ke zrušení registrace domény "x+y+z.cz", a to do 30.6.2000 s tím, že po marném uplynutí této lhůty se žalobce hodlá domáhat svých práv soudní cestou.

Z dopisu žalovaného č. 2 ze dne 29.3.2001 soud zjistil, že jeho obsahem je odpověď na informaci o podané žalobě.

Z údajů o žalovaném č. 2 - informace o plátcích daně z přidané hodnoty, výpisu z registru zájmových sdružení právnických osob, osvědčení o registraci, výpisu z dat registru ekonomických subjektů v ARES soud zjistil, že jde o údaje o registraci, činnostech a dalších skutečnostech, týkajících se žalovaného č. 2 jako právního subjektu.

Z internetových stránek žalovaného č. 2 soud zjistil, že tyto obsahují informace o možném řešení sporů včetně formuláře, pravidla pro registraci domén platná v současné době, i dřívější pravidla pro registraci domén.

Ze současně platných pravidel pro registraci doménových jmen, platných od 1.3.2002 soud zjistil, že jde o pravidla, vytvořená žalovaným č. 2 pro registraci doménových jmen.

Z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 31.1.2002 č.j. S 170/01-297/02-VO I soud zjistil, že v řízení, zahájeném na návrh žalovaného č. 2 Úřad rozhodl tak, že určil, že Pravidla registrace doménových jmen v doméně .cz, schválená valnou hromadou žalovaného č. 2, konanou dne 1.11.2001, dle kterých měl žalovaný č. 2 postupovat při přidělování a registraci doménových jmen v doméně .cz od 1.3.2002, nepodléhají zákazu dohod, narušujících soutěž dle ust. §§ 3 - 6 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů.

Na základě provedených důkazů a zjištěných skutečností dospěl soud k těmto závěrům: Žalobce je právnickou osobou - podnikatelem s hlavním předmětem podnikání pojišťovnictví. On i jeho právní předchůdce podnikali pod obchodní firmou (dříve obchodní jméno) X+Y+Z, žalobce pod touto firmou podniká od svého vzniku v roce 1992. Žalobce je také majitelem ochranných známek slovních i kombinovaných, ve kterých je vždy tato firma uvedena. Jedna z těchto známek - č. 234567 je zapsána mezinárodně a v roce 1995 byla prohlášena za proslulou. Označení "X+Y+Z" je proto běžně a dlouhodobě veřejností spojováno se službami žalobce. Žalovaný č. 1 je fyzickou osobou, která nemá žádnou spojitost se žalobcem, ani se službami, které žalobce poskytuje. Žalovaný č. 2 je zájmovým sdružením 17 právnických osob, zapsaným v registru zájmových sdružení právnických osob, vedeném Úřadem městské části Praha 6, a jeho předmětem činnosti je zajišťování registrace domén druhé úrovně pod doménou nejvyšší úrovně CZ a provoz jmenných serverů pro doménu CZ. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný č. 1 požádal žalovaného č. 2 o registraci domény druhé úrovně "x+y+z" pod doménou nejvyšší úrovně "cz.". Vzhledem k tomu, že žádost splňovala formální předpoklady a byl zaplacen registrační poplatek, bylo žádosti vyhověno, a žalovaný č. 1 je tak od roku 2000 majitelem domény "x+y+z.cz". Žalovaný č. 1 pod touto doménou neotevřel a neprovozuje žádné vlastní webové stránky. Vzhledem k tomu, že současně platná pravidla pro registraci doménových jmen neumožňují, aby doménové jméno druhé úrovně pod doménou nejvyšší úrovně bylo ve shodném znění zaregistrováno pro více subjektů, je zřejmé, že dokud bude doménu "x+y+z.cz" vlastnit žalovaný č. 1, nemůže být tato zaregistrována pro jakýkoli jiný subjekt. Zároveň pak vlastní pravidla žalovaného č. 2 neumožňují, aby za situace, kdy je řádně placen registrační a udržovací poplatek, bylo možno registraci bez souhlasu vlastníka domény zrušit, event. bez souhlasu vlastníka takovou doménu převést na jiný subjekt. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný č. 1 tím, že zaregistroval pro sebe doménové jméno "x+y+z.cz", porušil práva žalobce, a to jednak právo k obchodní firmě, a jednak právo k ochranným známkám. Obchodní firma je podle ust. § 8 odst. 1 ObchZ název, pod který je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku. Podnikatel je povinen činit právní úkony pod svou firmou. Ust. § 10 odst. 1 ObchZ pak klade důraz na jedinečnost firmy a zákaz klamavosti. Podnikatel je nejen povinen, ale i oprávněn užívat svou firmu a pod tímto označením prezentovat své výrobky nebo služby. Při rozvoji informačních technologií hraje značnou úlohu i internet. Čím dále větší množství podnikatelů prezentuje své výrobky a služby právě na internetu, a značného rozvoje dosáhly i obchody realizované prostřednictvím internetu. Pro jednoduché vyhledávání na prohlížečích serverech je důležité klíčové slovo, které pak vede k vyhledání té které firmy. V mnoha případech je takovým slovem doménové jméno, ke kterému jsou zpravidla připojeny webové stránky. Taková doména se velmi často shoduje s obchodní firmou toho kterého podnikatele. Tím, že žalovaný č. 1 zaregistroval doménu shodnou s firmou žalobce, znemožnil žalobci zaregistrovat si tuto doménu a pod označením shodným s obchodní firmou nabízet na internetu svoje produkty na svých

webových stránkách. Tím žalovaný č. 1 omezil možnosti žalobce prezentovat svoje služby na internetu pod doménou, kterou lze pravděpodobně očekávat. Smyslem ochrany majitele ochranné známky podle zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách je pak umožnit majiteli známky, aby toto označení mohl nerušeně užívat a prezentovat pod tímto označením své výrobky nebo služby, pro které je ta která ochranná známka zapsána. Přitom ochrana u všeobecně známých ochranných známek (dříve proslulých), je absolutní. Možnost nerušeného užívání a prezentace výrobků a služeb zahrnuje i možnost prezentace na internetu. V důsledku registrace domény "x+y+z.cz" žalovaným č. 1, však byl žalobce této možnosti zbaven. Takové jednání, jakého se dopustil žalovaný č. 1, je v rozporu s účelem zákona o ochranných známkách, a je proto třeba je považovat za jednání, které je v rozporu se zákonem, a tedy nedovolené. Žalobce se ještě před podáním žaloby pokusil o mimosoudní jednání s žalovaným č. 1, toto však skončilo nezdarem, protože žalobce nebyl ochoten akceptovat požadavek žalovaného č. 1 na zaplacení částky Kč 100.000,-. Vzhledem k tomu, že poplatek za registraci činí Kč 800,-, a roční udržovací poplatek rovněž Kč 800,-, odpovídá částka požadovaná žalovaným č. 1 po odpočtu registračního poplatku ve výši Kč 800,-, udržovacím poplatkům na dobu 124 let. Žalobce proto neměl jinou možnost, než domáhat se ochrany svých práv soudní cestou, a to nejen ve vztahu k žalovanému č. 1, ale i k žalovanému č. 2, jehož postavení se ovšem od žalovaného č. 1 odlišuje. Žalovaný č. 2 vykonává správu domény nejvyšší úrovně "cz." a registruje domény druhé úrovně pod doménu nejvyšší úrovně. To vše podle pravidel, které si sám stanovil. Žalovaný č. 2 je soukromým subjektem, který nemá žádná kontrolní ani příkazovací oprávnění vůči svým klientům (všem, kteří žádají o registraci). Žalovaný č. 2 nevede žádný seznam domén, ze kterého lze vybírat, doménová jména si vytváří potenciální klienti. Žalovaný č. 2 pouze kontroluje, aby pod doménou nejvyšší úrovně nebyla současně pro různé subjekty zaregistrována totožná doménová jména druhé úrovně, a to elektronicky. Za to, že klienty zvolená doménová jména neporušují nejrůznější práva třetích osob, nesou odpovědnost pouze a výhradně tito klienti, žalovaný č. 2, který nemá žádný z atributů státního orgánu, není oprávněn za splnění podmínek dle pravidel odepřít registraci jakéhokoli doménového jména. Pro žalovaného č. 2 platí teda zásada "first come, first serve", která však pochopitelně neplatí pro žalovaného č. 1. Ze skutečnosti, že žalovaný č. 1 byl "rychlejší", nežli žalobce, pokud jde o registraci domény "x+y+z.cz" vyplývá pouze to, že mu bylo žalovaným č. 2 při splnění podmínek vyhověno, své odpovědnosti vůči žalobci, která je výslovně deklarována i v Pravidlech registrace doménových jmen, se však nezprostil a zprostit nemohl. Protože však žalovaný č. 2 nemůže o své vůli bez souhlasu držitele domény tuto zrušit (vyjma případů uvedených v Pravidlech), a zrušit registraci doménového jména může pouze na základě vykonatelného soudního rozhodnutí nebo výroku rozhodčího soudu, je nezbytné, aby v řízení vystupoval i žalovaný č. 2, byť tento žádnou zákonnou ani smluvní povinnost neporušil. Pouze uložením povinnosti žalovanému č. 2 provést změnu registrace subjektu držitele k internetové doméně druhého stupně "x+y+z" pod doménou nejvyššího stupně "cz." Tak, aby žalobce byl zapsán jako subjekt držitele k této doméně namísto žalovaného č. 1, lze dosáhnout změny v osobě držitele domény "x+y+z.cz". Soud dospěl k závěru, že žaloba směřující proti žalovanému č. 1, je v převažující části oprávněná. Žalovaný č. 1 skutečně porušil práva žalobce, vyplývající z vlastnictví ochranných známek, a rovněž jeho právo k obchodní firmě tím, že ze spekulativních důvodů zaregistroval u žalovaného č. 2 doménové jméno "x+y+z.cz", čímž znemožnil žalobci, aby mohl své služby prezentovat na internetu pod doménou, odpovídající jeho firmě, kterou by s největší pravděpodobností očekával běžný návštěvník internetu. Soud proto vyhověl žalobě, pokud jde o požadavek, aby žalovanému č. 1 bylo uloženo zdržet se jakékoli manipulace s doménou "x+y+z.cz". Soud zároveň dospěl k

závěru, že je na místě přiznat žalobci také nárok na zadostiučinění v penězích, a to z toho důvodu, že žalovaný č. 1 svým jednáním závažným způsobem omezil žalobce, aby mohl své služby prezentovat na internetu pod doménou shodnou s jeho firmou, která je zároveň shodná se zněním ochranné známky, a to po dobu delší než dva roky. Skutečnost, že doména byla žalovaným č. 1 po delší dobu blokována, mohla krom jiného ztížit přístup na webové stránky žalobce běžnými návštěvníky internetu. Soud má proto za to, že jiná forma zadostiučinění by v tomto případě nebyla postačující. Podle názoru soudu však způsobené újme i závažnosti porušení práv žalobce zcela neodpovídá požadovaná částka. Soud považuje za přiměřenou částku Kč 100.000,-. Tuto částku považuje soud za přiměřenou protiprávnímu jednání žalovaného č. 1, závažnosti i délce trvání důsledků tohoto jednání, a také přihlédl k tomu, že žalovaný č. 1 za tuto "symbolickou" cenu žalobci nabídl převod vlastnických práv k této doméně. Ohledně částky Kč 100.000,- byla žaloba proti žalovanému č. 1 zamítnuta. Pokud jde o žalovaného č. 2, pak, jak již bylo uvedeno, tento se protiprávního jednání nedopustil, a proto, pokud mu soud uložil povinnost provést změnu registrace subjektu držitele k doméně "x+y+z.cz", stalo se tak pouze z toho důvodu, aby tak mohl být odstraněn protiprávní stav, vzniklý jednáním žalovaného č. 1. Jinak byla žaloba směřující proti žalovanému č. 2 zamítnuta.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn jednak tím, že žaloba směřující proti žalovanému č. 1 byla podána důvodně, a žalobce má proti žalovanému č. 1 právo na náhradu nákladů řízení, třebaže mu nebylo zcela vyhověno, pokud jde o výši peněžitého zadostiučinění, neboť tato závisela na úvaze soudu, a jednak tím, že žalovaný č. 2 se výslovně vzdal práva na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce, které je povinen nahradit žalobci žalovaný č. 1 spočívají jednak v nákladech soudního poplatku (z nároků uplatněných vůči žalovanému č. 1) ve výši Kč 9.000,-, a dále v odměně za zastupování advokátem podle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši Kč 27.200,- a ve čtyřech režijních paušálech po Kč 75,- podle vyhl. č. 177/1996 Sb. v částce Kč 300,-, celkem ve výši Kč 36.500,-.

Vzhledem k tomu, že žalobce neuhradil soudní poplatek za návrh na zahájení řízení, neboť mu nedopatřením nebyl vyměřen, rozhodl soud o povinnosti žalobce uhradit tento soudní poplatek, který činí celkem Kč 15.000,- ve lhůtě do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku státu Česká republika na účet Městského soudu v Praze, vedený u ČNB Praha 1. Nebude-li soudní poplatek ve lhůtě stanovené soudem uhrazen, bude jej soud vymáhat.

Účastníci řízení s výjimkou sdružení CZ.NIC jsou označeni pouze prvními písmeny svých příjmení nebo obchodních firem. Předmětná doménová jména jsou nahrazena sekvencí x+y+z.cz. Pokud jsou v textu rozhodnutí zmíněna i jiná doménová jména, byla náhodně nahrazena jinými znakovými sekvencemi. S výjimkou údajů umožňujících identifikaci účastníků řízení nebo jiných osob a doménových jmen bylo do textu rozhodnutí zasahováno v co nejmenší možné míře. Souvislost použitých zkratk a zástupných symbolů s osobami nebo doménovými jmény, které skutečně označení s využitím takových zkratk nebo zástupných symbolů užívají, je čistě náhodná.

Při studiu rozhodnutí je třeba mít na zřeteli fakt, že rozhodnutí obsahuje nejen vlastní výrok soudu a jeho odůvodnění, ale i shrnutí tvrzení jednotlivých stran, přičemž některými tvrzeními se soud v rozhodnutí vůbec nemusel zabývat (např. při vydání předběžného opatření) a tato tvrzení tak představují pouze právní názor příslušné strany a nikoliv závěr

soudu.

Rozhodnutí soudu nelze automaticky aplikovat na jiné případy (byť skutkově podobné) a sdružení CZ.NIC doporučuje konkrétní případ konzultovat s odborníky na doménová jména a právníky.